एवं कृताभिसाराणां पुंश्चलीनां विनोदने ।
स्थानान्यष्टौ [1]तथा ध्वान्तच्छन्ने कुत्रचिदाश्रये ॥ ८१ ॥
[2]चाटुकारमपि प्राणनाथं रोषादपास्य या ।
पश्चात्तापमवाप्नोति कलहान्तरिता तु सा ॥ ८२ ॥

[3]यथा मम तातपादानाम्—

'नो चाटुश्रवणं कृतं, न च दृशा हारोऽन्तिके वीक्षितः,
कान्तस्य प्रियहेतवो निजसखीवाचोऽपि दूरीकृताः ।
पादान्ते विनिपत्य तत्क्षणमसौ गच्छन्मया मूढया
पाणिभ्यामवरुध्य हन्त सहसा कण्ठे कथं नार्पितः ॥'

[4]प्रियः कृत्वापि संकेतं यस्या नायाति संनिधिम् ।
विप्रलब्धा तु सा ज्ञेया नितान्तमवमानिता ॥ ८३ ॥

[5]यथा—

'उत्तिष्ठ दूति, यामो, यामो यातस्तथापि नायातः ।
याऽतः परमपि जीवेज्जीवितनाथो भवेत्तस्याः ॥'

[6]नानाकार्यवशाद्यस्या दूरदेशं गतः पतिः ।
सा मनोभवदुःखार्ता भवेत्प्रोषितभर्तृका ॥ ८४ ॥

संलापस्खलनम् ॥ क्षेत्रं सस्योत्पत्तिस्थानम् [1]वाटी निर्जनवास्तु । मालापञ्च[7]ः पुष्पोद्यानम् । विनोदने इति । सुरतोत्सवायेत्यर्थः । कुत्रचिदाश्रये पुंश्चल्योऽभिसरन्ति इति शेषः । 'आश्रयः' इति प्रथमान्तपाठे ध्वान्तच्छन्ने कुत्रचिद्देशे आश्रयोऽधिष्ठानं पुंश्चलीनां विनोदे भवतीत्यर्थः । चाटुं प्रियोक्तिं करोतीति चाटुकारः तम् ॥ हारो नायकेन प्रसादाय दीयमानो मुक्ताकलापः ॥ यामः संकेतकालः ॥ नानाकार्यवशादिति । शापसंभ्रमयोरप्युपलक्षणम् । तेनोक्ते हरणे नाव्याप्तिः ॥

---

1. वाटीति । गृहोद्यानमित्युचितम् । मालापञ्च इत्यस्याग्रे लिखितं 'पुष्पोद्यानम्' इति लेखदोषाद्भ्रष्टम्, 'निर्जनवास्तु' इति तु अत्रत्यमिति प्रतिभाति एवं 'मालापं च' इति पाठः साधुः ॥

---

१. 'मुनिः प्राह ध्वान्तच्छन्नं स्थलं तथा ।' ग. २. 'पादयोः पतिते कान्ते या मानं न विमुञ्चति । तस्मिन्गते तु तापार्ता कलहान्तरिता तु सा ॥' ग. ३. 'यथा मम तातपादानाम्' ग-पुस्तके नास्ति. ४. 'अहरहरनुरागाद्दूतिकां प्रेष्य पूर्वं सरल (?) समभिसृत्य क्वापि संकेतके च । न मिलति खलु यस्या वल्लभो दैवयोगात्प्रवदति भरतस्तां नायिकां विप्रलब्धाम् ॥' इति ग. ५. ग-पुस्तके तु 'सखि स विजितो वीणाद्यूते—' (इत्यादि) इति पाठः ६. 'दूरदेशं गते कान्ते विवर्णा मलिना कृशा । या तिष्ठति तदाकाङ्क्षा सा स्यात्प्रोषितभर्तृका ॥' इति ग. ७. 'मालापं च' इत्येकस्मिन्पुस्तके.